

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012581
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118012581.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti odsúdenému T. K., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.11.2018, č. k. 1PP/138/2018 - 19, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.2.2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného T. K., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného T. K., nar. XX.XX.XXXX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 20.09.2012 sp. zn. 22T/142/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.12.2012 sp. zn. 2To/133/2012.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že formálna podmienka podmienčného prepustenia v danom prípade bola splnená, keďže odsúdený vykonal potrebnú časť z postupne nariadených trestov odňatia slobody.

V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností okresný súd konštatoval, že táto sa javila tiež ako splnená vzhľadom na hodnotenie ústavu, a to napriek istým negatívnym zisteniam zo začiatku výkonu trestu

Vo vzťahu k druhej materiálnej podmienke - dôvodnosť očakávania vedenia riadneho života po podmienčnom prepustení okresný súd konštatoval, že táto podmienka nie je splnená. Odsúdený T. K. už v minulosti vykonával nepodmienečné tresty odňatia slobody a bol už i podmienčne prepustený z výkonu jedného takého trestu odňatia slobody, ktorý mu bol navyše uložený najprv ako podmienčný, ale keďže podmienky podmienčného odsúdenia nespĺnil, preto došlo k nariadeniu výkonu tohto trestu. I keď išlo o uloženie takýchto nepodmienečných trestov odňatia slobody pre trestnú činnosť inej povahy (majetkovej), v kontexte trestnej činnosti, pre ktorú aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, je nanajvýš potrebné zdôrazniť, že účel skôr uloženého a podmienčným prepustením skráteného trestu odňatia slobody zjavne u odsúdeného nebol splnený, keďže sa po takomto prepustení na slobodu dopustil oveľa závažnejšej trestnej činnosti (dvoch zločinov), pre ktoré mu bol uložený vysoký nepodmienečný trest odňatia slobody. Odsúdený T. K. je nevyučení, vyrastal aj v ústavnej starostlivosti, je vdovec, bezdetný a veľmi sporadicky sa kontaktuje s kamarátom. Preto sa prvostupňový súd stotožnil s tým, že jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá z dôvodov uvedených v hodnotení. Všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne podľa názoru prvostupňového súdu nedávali dostatočnú záruku, že by odsúdený T. K. na slobode viedol riadny život. Podľa názoru prvostupňového súdu by bolo vzhľadom na zistené skutočnosti veľmi otáznе jeho zaradenie sa do spoločnosti, nakoľko nemá zjavne potrebné rodinné a sociálne zázemie (so svojou matkou, ku ktorej sa chce po prepustení vrátiť, sa vôbec nekontaktuje!),

príčom práve toto by v jeho prípade mohlo byť spúšťačom pre opätovné páchanie trestnej činnosti po jeho návrate na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal sťažnosti.

Odsúdený následne svoju sťažnosť odôvodnil tým, že počas odsúdenia absolvoval psychologické, psychiatrické a sexuologické testy, ktoré tvrdia, že nie je sexuálny deviant ani pedofil a že je ponaučiteľný. To, že prestal s majetkovou trestnou činnosťou, dokazuje fakt, že po podmienčnom prepustení z trestu, ktorý vykonával v rokoch 2001 - 2002, viedol riadny život. Vo vzťahu k citovej otázke uviedol, že matka Q. R. mu písala a nie raz, pričom v jednom liste mu napísala, že na návštevu chodiť nevládze, nakoľko sa necíti dobre, je na invalidnom vozíku a preprava je pre ňu namáhavá. Má už 70 rokov a stará sa o svojho vnuka, ktorého má v osobnej starostlivosti. S kamarátom má korektný vzťah a dopisujú si podľa možnosti, nakoľko aj on má svoju rodinu a je zamestnaný. Nie je mu zrejmé, podľa čoho prvostupňový súd konštatuje jeho budúce kroky v živote, ktoré konštatovanie je podľa neho nesprávne, keďže bol zavretý 12 rokov. Odsúdený uviedol, že súd by mohol prihliadnuť aj na skutočnosť, že keď ho pustia 8.9.2020, čo je jeho predpokladaný výstup z trestu, vtedy by mohlo tak isto hypoteticky nastať riziko trestného činu. A preto tvrdí, že každý jedinec si je strojcom svojho konania a nie je isté čo sa stane. Vyhlasuje však, že bude viesť riadny život, zamestná sa a posnaží sa, aby nekonal žiadny trestný čin. Žiada, aby mu krajský súd vyhovel a podmienčne ho prepustil. K svojej sťažnosti pripojil aj list od jeho matky, ktorý má preukazovať jeho tvrdenia vo vzťahu k nej.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybností, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu návrhu na podmienčné prepustenie, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Podľa § 66 ods.1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený nespĺnil druhú materiálnu podmienku, teda že vzhľadom na osobu odsúdeného a na jeho trestnú minulosť odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade podmienčného prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. S odôvodnením napadnutého uznesenia ohľadom nespĺnenia druhej materiálnej podmienky zo strany odsúdeného sa sťažnostný súd plne stotožňuje a bez potreby opakovania na tieto dôvody poukazuje.

Na uvedenom závere nič nemenia ani skutočnosti uvádzané odsúdeným v jeho sťažnosti v tom zmysle, že nakoľko bol teraz dlhší čas vo výkone trestu, nemôže súd predpokladať jeho ďalšie správanie, najmä keď v minulosti, po podmienčnom prepustení, dokázal viesť riadny život, a že má dostatočné rodinné zázemie na riadne začlenenie sa do spoločnosti.

Naopak sťažnostný súd poukazuje na tvrdenie odsúdeného v jeho sťažnosti, že keď ho pustia 8.9.2020, čo je jeho predpokladaný výstup z trestu, vtedy by mohlo tak isto hypoteticky nastať riziko trestného činu, pričom sa posnaží, aby nekonal žiadny trestný čin, čo evokuje skôr pochybnosti zo strany samotného odsúdeného o tom, či po prepustení na slobodu bude schopný viesť život tak, aby sa v žiadnom prípade nedostal do rozporu so zákonom. Ani jeho tvrdenie o tom, že v minulosti po podmienčnom prepustení z výkonu trestu za majetkovú trestnú činnosť už ďalej takúto trestnú činnosť nepáchal, neobstojí, nakoľko sa následne dopustil oveľa závažnejšej trestnej činnosti, čo nesvedčí o jeho náprave. Odsúdeným deklarovaný vzťah k jeho matke a kamarátovi nedáva ani sťažnostnému súdu dostatočnú záruku na jeho riadne začlenenie sa do spoločnosti pri podmienčnom prepustení z výkonu trestu.

Odsúdený nespĺňa druhú materiálnu podmienku vyplývajúcu z vyššie uvedeného ustanovenia a preto súd prvého stupňa správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.